



*Shaere.ir*

«قتل سپید»



واژه ی

از مرکب افتاده را

از

اصل میرانند

و

راکبین

غزل به دوش

به زیرِ یالِ بی مهری

به خون میکشانند

خشم آیه نشده را

حکم برائت شعر

مظلومانه

در تنگنای غضب

حلق آویز میشود

و

منفورانه

قضاوت

احساسی

روئیده از

سپیدیِ تهور

در دل‌های مدهوشِ جسارت

مرزها را ببندید

شعر را

اعدام بی چون و چرای

تکرار کافیت

تا برهوت

بزرگداشتِ جنگل را

ریشه بدواند



۱ ستاره فرخی نژاد